

Geachte Burgemeesters en politieke mandatarissen uit Roosdaal, Gooik en Lennik,
Beste Vlaamse Vrienden,

Namens het gemeentebestuur van Lennik heet ik jullie allen hartelijk welkom op dit Vlaams Feest dat georganiseerd wordt door de drie Cultuurraden van de deelnemende gemeenten.

Het lijkt misschien ironisch dat de Vlaamse Gemeenschap van Roosdaal, Gooik en Lennik haar feest viert op 14 juli, de nationale feestdag van Frankrijk, de dag waarop de bestorming van de Bastillegevangenis wordt gevierd waarmee in 1789 de Franse Revolutie begon, waarbij de Franse monarchie werd afgezet en de Eerste Franse Republiek werd opgericht.

Het samenvallen van de beide data is puur toeval, of zou dit ook, gelet op de beslissingen die deze week in het Federaal Parlement en de Senaat werden genomen, later een symbolische betekenis kunnen krijgen ?

Ik verklaar me straks nader.

11 juli is de officiële feestdag van de Vlaamse Gemeenschap.

11 juli is de datum die verwijst naar de veldslag in 1302 waarbij de milities van de Vlaamse steden en gemeenten, die voornamelijk bestonden uit voetvolk van ambachtslieden en boeren, een leger van Franse ridders te paard versloegen aan de Groeningekouter bij Kortrijk. Deze veldslag moet gezien worden als een episode in de strijd van het voormalige graafschap Vlaanderen tegen de politiek van de Franse koningen om het graafschap Vlaanderen aan te hechten bij het Franse kroondomein.

Deze Guldensporenslag geldt als een voorbeeld van verzet tegen vreemde overheersing en drang naar zelfstandigheid en autonomie.

Drie jaar geleden, nl. op 11 juli 2009 werd de eerste gezamenlijke 11-juliviering georganiseerd hier te Lennik.

Ook toen was dit een historische datum. We hadden net de Vlaamse Parlementsverkiezingen achter de rug. De dag voordien hadden de Vlaamse meerderheidspartijen van CD&V, SP.A en N-VA hun regeringsonderhandelingen afgerond en een akkoord gesloten.

Op dat ogenblik werd er bij ons uitgekeken naar verdere stappen in de staatshervorming en het behoud van het Vlaams karakter, de eigenheid en de cultuur van de streek, ons geliefd Pajottenland.

Uiteraard konden de onderhandelaars van toen niet beginnen met het vol schrijven van een leeg wit blad. Neen, men diende rekening te houden met de vele hoofdstukken die

voordien reeds waren neergeschreven en waaraan een nieuw hoofdstuk voor Vlaanderen zou aan worden toegevoegd.

De uitgangspunten voor de verdere onderhandelingen werden echter zeer duidelijk door al de Vlaamse partijen vooropgesteld.

Vooreerst hadden we de resoluties van 3 maart 1999 van het Vlaams Parlement: meer coherente bevoegdheidspakketten, ruime financiële en fiscale autonomie, eigen grondwettelijke autonomie verwerven.

Een volgend uitgangspunt was de gezamenlijke verklaring van 13 mei 2004, ondertekend door politieke prominenten uit alle Vlaamse partijen waarin duidelijk werd overeengekomen dat voor de splitsing geen prijs diende betaald te worden.

De Vlaamse partijen waren toen eensgezind om deze doelstellingen onverkort na te streven. Ze voelden zich immers eveneens gesteund door de uitspraak van het Grondwettelijk Hof waarin duidelijk werd gesteld dat de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde moest gesplitst worden.

Een gerechtelijke uitspraak dient steeds uitgevoerd te worden zonder aanpassingen, zonder compromissen, zonder toegevingen.

Deze doelstellingen werden nog eens herhaald in het Vlaams regeerakkoord van 10 juli 2009: er zou verder worden aangedrongen op een bredere staatshervorming én de splitsing van BHV zonder compensaties.

Belangrijk waren vervolgens de laatste federale verkiezingen van 13 juni 2010: de Vlaamse kiezer had duidelijk voor een andere organisatie van het federale staatsverband gekozen, meer financiële verantwoordelijkheid voor de deelstaten, afbouw van de financiële transfers, splitsen van het gerechtelijk arrondissement en van de kieskring zonder toegevingen.

Er werd dus gedurende de laatste jaren door de Vlaamse partijen, in geschriften en akkoorden, een grondige fundering gelegd om in een volgend luik van de staatshervorming aan de normale Vlaamse eisen kunnen tegemoet te komen.

Lange tijd hebben de Vlaamse partijen aan één zeel getrokken en hielden zij voet bij stuk, eendrachtig !

Deze keer zou men niet buigen, deze keer zouden de Vlamingen met hun numerieke meerderheid geen nederlaag moeten lijden, zouden er geen toegevingen worden gedaan, zou men de uitvoering eisen van de uitspraak van het Grondwettelijk Hof: splitsing zonder toegevingen.

Indien men immers alsdan op zijn knieën zou gaan, zou het zeer lang kunnen duren vooraleer een volgende stap in de staatshervorming zou kunnen worden gezet.

Vlaanderen koos op 13 juni 2010 duidelijk voor een centrum rechts beleid en een verregaande staatshervorming, het kreeg een PS-beleid en institutionele borrelnootjes die Vlaanderen duur betaalt.

De toekomst zal uitwijzen of met het Vlinderakkoord van de regering- Di Rupo al dan niet een historische kans gemist werd om dit land financieel en institutioneel grondig op orde te zetten.

Inderdaad, de voorbije dagen werd het kiesarrondissement gesplitst en het gerechtelijk arrondissement ontubbeld .

Sommige partijen vieren dit triomfantelijk, andere begrijpen niet hoe het komt dat andermaal de Vlaamse partijen niet eensgezind het been hadden kunnen stijf houden tot wanneer de Vlamingen eindelijk krijgen waarop ze recht hebben.

Moet er nu gevierd worden en wat moet gevierd worden ?

Moet men vieren omdat een klein percentage van de jarenlange terechte Vlaamse eisen –sommige ervan bekrachtigd door het Grondwettelijk Hof waardoor zij in feite geen eis meer zijn, maar een verdomd recht - werd binnengehaald ?

Moet men vieren omdat er liefst 16 wetten nodig waren om alle toegevingen aan de Franstaligen om te zetten ?

Moet men vieren omdat het gerechtelijk arrondissement niet gesplitst wordt, doch slechts ontubbeld waarbij er twee rechtbanken komen (een Franstalige en een --- Nederlandstalige) en waarbij de Franstaligen woonachtig in Halle-Vilvoorde dus terecht kunnen bij hun eigen rechtbank ?

Moet men vieren omdat in de toekomst met meer dan 30 % Nederlandstalige dossiers en nog slechts 20 % Nederlandstalige rechters zullen zijn i.pl.v. 33 % ?

Moet men vieren omdat in het zogenaamde Vlaamse Parket van Halle-Vilvoorde Franstaligen terecht kunnen bij Franstalige magistraten, terwijl dit niet het geval is voor de vele Vlamingen die net over de taalgrens wonen en die in Nijvel niet over dergelijke faciliteiten kunnen beschikken ?

Moet men vieren omdat de Vlamingen in Brussel minder rechten krijgen en Brussel jaarlijks 1 miljard euro ter compensatie wordt toebedeeld zonder dat Brussel wordt hervormd ?

Iedereen zal zijn of haar waarheid wel hebben. Iedereen zal zijn of haar accenten wel leggen, het ene benadrukken en het andere bangelijk verzwijgen.

De toekomst zal uitwijzen of de meerderheidspartijen en Groen ! deze week goed gestemd hebben en of de tegenstemmers ongelijk hadden.

Wanneer politieke analisten binnen enkele jaren de periode na 11 juli 2012 zullen evalueren, zal het echter misschien te laat zijn om datgene recht te zetten wat nu misschien is verkeerd is gelopen.

Intussen mogen wij hier in onze streek nooit de aandacht laten verzwakken en moeten we steeds, dagdagelijks, attent blijven voor deze problematiek om te vermijden dat we binnen afzienbare tijd zouden moeten vaststellen dat eveneens onze taal, onze leefgewoonten en onze cultuur worden aangetast.

Iedereen is hier welkom op voorwaarde dat men onze taal, onze cultuur en leefwijze respecteert.

Ik wens jullie nog een mooie Vlaanderen Feest-viering toe, straks in gezelschap van Willy Sommers, Lenniks ereburger, een zanger van bij ons, die steeds voor zijn Vlaamse overtuiging is uit gekomen !

Lennik, 14 juli 2012
Geert DE CUYPER